Og knytted' de to et Baand, en Fred,
paa Forstaelsens Tinder, det binder,
og i den vil hun søge
at højne og øge hans Kærlighed.

Danmark, vor blide, vor venlige Mor,
med dit bløde Grønsvær, din frugtbare Jord,
din værdige Ro er din Ære.
At dæmme op for en skummende Flod,
ja, dertil hører vel ogsaa Mod,
det gi'r Danmark Ret til at være.

D. Schrader.

Eline Eriksens Efterfølger.

—o—

Da *Eline Eriksen* pludselig døde sidst i November, stod den store Skole, som hun havde viet et helt Livs Arbejde, og som nu er landskendt, uden Leder. —

Da det er vort Lands ældste og største Husholdningsskole, var det jo et Spørgsmaal af Betydning for alle interesserede, hvem der skulde føre Skolen videre efter Eline Eriksens Død, og det vil derfor sikkert være til Glæde for mange at høre, at Elisabeth Vestergaard, Datter af afd. Overlærer, Skolebogsforfatter, Chr. Vestergaard i Gentofte, har købt Skolen den 17. Dcbr., og overtager den fra Nytaar. —

Elisabeth Vestergaard har i 12 Aar undervist ved „De kommunale Fortsættelseskursus" i København, hvor hun gennem sit solide Arbejde har skabt sig et Navn, som er en Borgen for, at hun vil være Pladsen voksen.

Hun har tillige i nogle Aar undervist ved Sorø Lærerindeseminarium i Sommermaanederne, saa at hun ingenlunde er ukendt for Soranerne, hvad der sikkert ogsaa vil komme hende til gode ved hendes fremtidge Virksomhed.

K. B.

Indgivne Andragender.

—o—

Kvinderne og Husmandsloven.

Nedenstaaende Andragende er den 9. Jan. 1917 indsendt til Landbrugsministeren og til det af Folketinget nedsatte Udvalg angaaende Forslag til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug.

Dansk Kvindesamfund tillader sig herved at andrage den højt ærede Minister om, at Ordet *„ugift"* i *Forslag til Lov om Oprettelse af Husmandsbrug,* Paragraf 2, maa udgaa, saaledes at ogsaa gifte Kvinder kan komme i Betragtning i Henhold til denne Lov.

Dansk Kvindesamfund føler sig i fuldeste Overensstemmelse med det Synspunkt, ud fra hvilket denne Lov er givet: at den særlig skal komme dem til Gode, der ønsker at stifte Hjem og Familie, og vort Andragende gaar derfor heller ikke ud paa at rokke ved dette Princip, men vi er af den Overbevisning, at Loven som dens Paragraf 2 nu er affattet, i mange Tilfælde vil kunne virke hindrende for at netop Personer, der har Hjem at opretholde og Børn at forsørge, vil kunne komme i Betragtning.

Vi tænker her paa Hustruer, som skønt deres Mænd ikke kan siges at være kvalificerede, dog meget godt selv kan være i Stand til at drive Husmandsbrug. — Som Eksempel herpaa kan nævnes Sømandshustruer, hvis Mænd ofte er paa Langfart og ikke bidrager til den hjemmeværende Families Underhold. Rundt om i vore Kystbyer findes sikkert mange saadanne Hustruer.

Ogsaa fraseparerede Hustruer, hvis Mænd af en eller anden Grund har forladt dem, uden at de er lovformelig skilte, vil ovennævnte Indskrænkning udelukke fra at ernære sig selv og maaske en Børneflok ved et sundt Arbejde, ved hvilket de tillige kan danne Hjem for sig og deres Børn.

Idet vi henviser til vor Udtalelse om, at vi føler os i nøje Overensstemmelse med Lovens Princip og ikke ønsker, at den under nogen Form skal kunne misbruges, tillader vi os at foreslaa, at man, saafremt Ordet *„ugift"* slettes, da til Paragraf 2 tilføjer, at „kun en af de samtidig i en Husstand levende Personer kan erholde Husmandsbrug paa de i denne Lov indeholdte Vilkaar."

En saadan eller en lignedne Bestemmelse vil efter vor Opfattelse udelukke enhver Art af Misbrug.

Vi beder den højtærede Minister tage vort Andragende under velvillig Overvejelse.

I Ærbødighed
Paa Dansk Kvindesamfunds Vegne
A. Stampe-Feddersen.
Formand i Fællesstyrelsen.

Plejehjem for spæde Børn.

Paa Foranledning af det af D. K.s Fællesstyrelse nedsatte Børneudvalg, har D. K.s Københavns-Kreds indsendt nedenstaaende Andragende angaaende:

Til Kommunalbestyrelsen.

Dansk Kvindesamfunds Københavns Kreds tillader sig herved at anmode den højtærede Kommunalbestyrelse om at oprette kommunale Plejehjem for spæde Børn, hvis Kaar er saaledes, at de ikke kan eller ikke bør være under Forældrenes Varetægt.

Som det sikkert vil være den ærede Kommunalbestyrelse bekendt, hersker der her i Byen en stor Trang til gode Plejehjem navnlig til spæde Børn. Stadslægens Beretning fremviser en stærk Stigning i Plejebørnenes Antal, medens de særlige Forhold som Dyrtid, den stærke Efterspørgsel efter Arbejdskraft o. s. v. gør det stadig mindre fristende for Hjemmene at tage Børn i Pleje. Det er defor ogsaa den almindelige Klage indenfor de Institutioner, der har at gøre med Anbringelsen af Plejebørn, at det er næsten umuligt at skaffe nye Plejehjem samtidig med, at der maa slaas af paa Fordringerne til de allerede bestaaende. At Mødre, der er bosatte her i Byen ikke ønsker at anbringe deres Børn i Pleje paa Landet, hvorved de afskæres fra at have Tilsyn og Samkvem med dem er jo ikke blot forstaaeligt, men ogsaa et Forhold, som bør støttes saavel af Hensynet til Moderen som til Barnet. Vi maa derfor anse Plejehjem for spæde Børn, oprettede og administrerede af Kommunen, ikke blot som et socialt Fremskridt af stor Værdi, men som et nødvendigt Led i Samfundets Børneforsorg.

P. S. V.
Esther Carstensen,
Formand for D. K.s Københavns Kreds.

Kvindesagen i Københavns Borgerrepræsentation.

—o—

Under Budgetbehandlingen i Københavns Borgerrepræsentation har de kvindelige Borgerrepræsentante taget livlig Del og ikke mindst i Spørgsmaal om Anvendelse af kvindelig Arbejdskraft i Kommunens Tjeneste og Lønvilkaarene